

CAINELE SI CATELUL

de

Grigore Alexandrescu

Cainele si catelul este o fibula intrucat este o opera epica in versuri in care prin intermediul animalelor personificate ,autorul , Grigore Alecsandrescu critica unele defecte omenesti cu scopul de a le indrepta si transmite prin partea finala(morala) unele invataminte. Cainele si catelul este o opera literala epica , deoarece este povestita o intamplare , pus ape seama animalelor ,iar firul narativ se desprinde implicit din dialogul dintre personaje, caci scrierea este conceputa ca o mica sceneta cu trei personaje ,fiecare individualizat de la inceput de autor: Samson, ,,dulau de curte ,ce latra foarte tare",un ,,bou oarecare" si catelul Smaurache prezentat initial ,,ca simplu privitor .

Fibula incepe direct cu afirmatile ipocrite si pretentioase ale dulaului Samson despre egalitate intre toate dobitoacele, acesta exprimandu-si si dezabrobarea fata de cei care se lauda cu obarsia lor nobila :

"Cat imi sunt de urate unele dobitoace
Cum lupii, ursii,
leii si alte cateva
Care cred despre
sine ca pretuiesc ceva."

Pentru a fi mai convingator in sustinerea ideii de egalitate , aduce ca argument

exemplul tarilor civilizate unde : "Toate iau
o schimbare si lumea se ciopleste" si se da
apoi pe sine drept pilda de modestie : ,,Cat
pentru mine unul fieste cine stie

C-o am de bucurie

Cand toata

lighioana macar sic ea mai proasta ,

Caine sadea imi zice ,iar
nu domnia voastra."

Incantat de cuvintele si atitudinea lui
Samson, catelul Samurache isi manifesta
sincer adeziunea fata de ideile exprimate
,folosind chiar apelativul ,,fratii mei" :

"Gandirea voastra, zise, imi pare
minunata

Si simtamantul vostru il cinstesc,
fratii mei."

Deodata ,maniindu-se (plin de manie) dulaul
trece la invective si la amenintari cu
bataia fara a uitare sa precizeze diferenta
de rang dintre el si bou ,pe de o parte ,si
catelul Samurache pe de alta :

Noi fratii tai, potaie!

O sa-ti dam o bataie

Care s-o pomenesti.

Cunosti tu cine suntem,

Liche nerusunata, astfel sa ne
vorbesti?"

Insistenta catelului (-Dar ziceati ...)il
infurie si mai tare pe Smason care nu
tolereaza nici o explicatie si isi spune
clar , sub impulsul starii nervoase
adevarata opinie asupra egalitaii :

"-Si ce-ti pasa? Te intreb eu ce ziceam?

Adevarat vorbeam

Ca nu iubesc maindria si ca urasc pe
lei,

Ca voi egalitate, dar nu pentri catei."
Concluzia acestei dispute o contin ultimele
2 versuri ale acestei poezii, despartite de
restul textului printrun spatiu alb ,prin
care autorul precizeaza ca :

"Aceasta intre noi adesea o vedem
Si numai cu cei mari egalitate
vrem."

Prin faptele narrate Grigore Alexandrescu
adopta o atitudine critica fata de ei care
doresc sa parvina in ierarhia sociala ,sa
patrunda intro alta lume ,satirizeaza
fatarnicia , intoleranta si demagovia lor
transmitand totodata cititorului indemnul de
a nu se increde in spusele celor mari si
puternici pt. ca sunt de cele mai multe ori
nesincere.